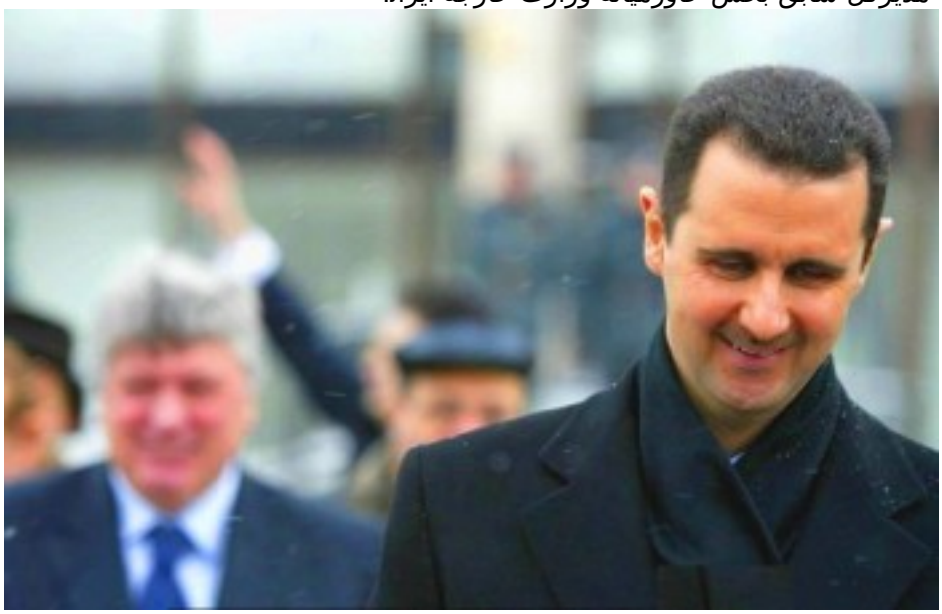
حکومت فعلی سوریه حکومت اقلیت، خانوادگی و تک حزبی است و طبیعی است با این ساختار، ریشه‌های بحران و عوامل آن در این کشور که مردم سوریه را جزو معترضین دولت قرار داد و باعث جنگ داخلی شد از بین نرفته است.

مدیرکل سابق بخش خاورمیانه وزارت خارجه ایران؛

مدیرکل سابق بخش خاورمیانه وزارت خارجه با تاکید بر این‌که «اصلاحاتی باید در ساختار سوریه صورت گیرد»، گفت: با توجه به این که دولت در سوریه دست بالا را دارد خواستار امتیازات بیش‌تری است اما ممکن است بشار اسد به صورت یک نماد سوریه باقی بماند یا شکل جدیدی از سوریه را شاهد باشیم که اسد هم در آن نباشد. به گزارش اسپادانا خبر، قاسم محب‌علی در گفت و گو با ایسنا و در ارزیابی خود از نشست اخیر وزرای خارجه روسیه، ترکیه و ایران و همچنین نماینده سازمان ملل در امور سوریه اظهار کرد: این مساله یک روند منطقه‌ای بوده و مساله سوریه نیز مساله‌ای بین‌المللی است، به این نحو که شورای امنیت سازمان ملل در مورد آن قطع‌نامه صادر کرده و کشورهایی مانند آمریکا، اروپا، رژیم صهیونیستی،اعراب و ... نسبت به آینده سوریه حساس هستند و از گروه‌های معاند نیز حمایت می‌کنند. وی افزود: در واقع روند آستانه نمی‌تواند تمام ابعاد مساله سوریه را پوشش دهد، لذا روسیه که روند آستانه را مدیریت می‌کند، طبیعی است که علاقه دارد به گونه‌ای با امتیازات و امکانات بتواند با روند بین‌المللی آن را ادامه دهد و مساله سوریه را حل و فصل کند. وی همچنین بیان کرد: نکته موضوع اینجاست که روسیه دیگر نمی‌تواند با توجه به حضور قوای ترکیه در شمال غربی و قوای آمریکا در شمال شرقی وارد عملیات نظامی شود، در واقع عملیات نظامی تنها مساله داخلی نیست و اگر توافق سیاسی صورت نگرفته باشد، می تواند به درگیری بین‌المللی منجر شود. مدیر کل پیشین بخش خاورمیانه وزارت خارجه افزود: از این رو طبیعی است که این مذاکرات باید با سازمان ملل و قدرت‌های موثر بین‌المللی به نوعی به نتیجه برسد، از طرف دیگر اگر دولت سوریه بتواند مناطقی را که باقی مانده از مخالفین پس بگیرد، فقط مساله حل و فصل سیاسی باقی می‌ماند، چرا که بحران سوریه بر اثر نوعی عدم توازن قوا و تقسیم قدرت در این کشور شکل گرفت. این تحلیل‌گر مسائل منطقه معتقد است: یک دولت اقلیت، تک حزبی و موروثی در سوریه حاکم است، اهل سنت سوریه جایگاه مناسبی ندارند، کردها وضعیت‌شان روشن نیست، اقلیت‌های مذهبی و قومی نیز همین‌طور و نهایتا ظرفیت نفوذ قدرت‌های منطقه‌ای مانند ایران، ترکیه، رژیم صهیونیستی، عربستان و قدرت‌های بین‌المللی مثل روسیه، اروپای غربی و قدرت‌های بزرگ‌تر مانند آمریکا در سوریه ذی نفوذ هستند، بنابراین حل و فصل سیاسی -باید همه این ابعاد را در بربگیرد. وی درباره این که آیا این گفت‌وگوها می تواند آغاز یک فرآیند سیاسی پایدار و ماندگار سوری سوری باشد؟ گفت: در مورد مساله سوریه در داخل طرف‌های درگیر این شرایط را ندارند که با یکدیگر حل و فصل کنند، بنابراین نیاز است که سازمان‌های بین‌المللی مساله را پیش ببرند. از طرفی چون دولت دست بالا را دارد خیلی علاقه‌مند نیست تغییراتی در ساختار سیاسی صورت بگیرد، چرا که این دولت است که در هر حال باید از سهم خود بکاهد و به سهم مخالفین اضافه کند. بنابراین طبیعی است که دولت مقاومت می‌کند. وی خاطرنشان کرد: از سوی دیگر سوریه بعد از مداخله نیروهای بین‌المللی و حضور نیروهای منطقه‌ای، به مساله‌ای بین‌المللی تبدیل شده است که در سه سطح باید درباره آن توافق صورت گیرد، یکی سطح داخلی و بازیگران موثر داخلی است، دیگری سطح منطقه‌ای یعنی همسایگان سوریه از جمله ترکیه، اسرائیل و قدرت‌های منطقه‌ای مثل ایران و عربستان و سطح سوم نیز قدرت‌های بین‌المللی هستند. مدیر کل پیشین بخش خاورمیانه وزارت خارجه تاکید کرد: بنابراین کار خیلی مشکلی است و هنوز روشن نیست که آیا سوریه می‌تواند به سمت صلح و ثبات پیش برود یا این‌که این بازیگران داخلی، منطقه‌ای و بین‌المللی اگر رضایت آن‌ها برآورده نشود، هر کدام ابزاری برای بر هم زدن بازی و دیپلماسی بر بی‌ثباتی مجدد دارند. وی تصریح کرد: اگر قرار باشد جنگ در سوریه تمام شده و صلح برقرار شود، نیازمند حل و فصل سیاسی است، گرچه بعد از خرابی‌های گسترده‌ای که در سوریه پیش آمده نیازمند همراهی و هماهنگی بین‌المللی برای بازسازی است، چرا که اگر حل‌و فصل سیاسی صورت نگیرد و برقرار نشود هیچ کسی حاضر نیست در یک فضای نا امن و بدون آینده مشخص وارد همکاری شود. وی درباره این‌که برخی از دولت‌ها با ماندن بشار اسد در سوریه مخالف

هستند تا چه اندازه قدرت‌های بین‌المللی با بودن او بر حکومت سوریه موافقت دارند، اظهار کرد: در حال حاضر ائتلاف حامی اسد و دولت دست بالا را در سوریه دارد، این مساله درست است اما برای راهکار حل و فصل سیاسی کافی نیست، چون حکومت فعلی سوریه حکومت اقلیت است، خانوادگی و تک حزبی است و طبیعی است با این ساختار ریشه‌های بحران و آنچه که عامل بحران در این کشور بود و مردم سوریه را جزو معترضین دولت قرار داد و باعث شد جنگ داخلی انجام شود، از بین نرفته است. این تحلیل‌گر مسائل منطقه خاطرنشان کرد: طبیعی است باید اصلاحاتی در ساختار سوریه صورت گیرد، اصلاحاتی مانند آن‌چه در عراق، افغانستان، لبنان و ... صورت گرفت، اما این بحث خیلی پیچیده است. آیا تمام قدرت دست ریاست جمهوری علوی باقی می‌ماند یا این‌که شرایطی مانند عراق را در پیش رو دارد که فرض کنید کردها ریاست جمهوری تشریفاتی را به عهده گیرند، دولت در اختیار اکثریت شیعه قرار گیرد، در زمان صدام در عراق نیز اقلیت سنی تمام قدرت را در اختیار داشتند که بعدا تغییر کرد. وی بیان کرد: این‌که سوریه بالاخره باید به یکی از این اشکال میل کند، طبیعی است با توجه به دست بالا بودن دولت در حال حاضر دولت مقاومت می‌کند و خواستار امتیازات بیش‌تری است اما با همه این‌ها پذیرفتند که وضعیت اصلاح شود. ممکن است اسد به صورت یک نماد سوریه باقی بماند یا این که اتفاقات جدید آن‌گونه که غربی‌ها وسازمان ملل خواسته‌اند، در فرآیند قانون اساسی شکل گیرد، از سوی دیگر ممکن است شکل جدیدی از سوریه را شاهد باشیم که اسد هم در آن نباشد.

برچسب ها: داعش [1]
خاور میانه [2]